

kyndige, og indføre i lovgivningen og forretningsordenen, at advokaten har ret til at indkalde de sagkyndige og andre.

I dansk ret er der generelt fri bevisførelse, hvilket vil sige, at der som hovedregel ikke kan ske nogen udelukkelse af bestemte beviser, vidner osv. Det følger af den fri bevisførelse, at der er fri ret for advokaten til at føre de vidner, han vil, og det harmonerer altså ikke godt med, at det er Flygtningenævnet selv, der ifølge loven og forretningsordenen afgør, hvem det kan tillades at føres som vidner eller sagkyndige.

Når vi ønsker, at der skal gives den mulighed, er det selvfølgelig, fordi vores udgangspunkt er asylansøgerens rettigheder. Men jeg opdagede lige pludselig – og det synes jeg jo er meget interessant – at andre læser »mulighed for« som mulighed for Flygtningenævnet. Det viser jo bare perspektivforskellen. Vi mener, at asylsystemet skal tage udgangspunkt i asylsøgerens muligheder for at få en retfærdig sag, mens andre tager udgangspunkt i systemets mulighed for at træffe beslutninger hen over hovedet på asylsøgeren.

Det er efter vores opfattelse fuldstændig klart, at det, der i dag kræver Flygtningenævnets tilladelse, men sker i meget lille omfang, er noget, der fremover skal være en rettighed, man har. Vi håber, der er andre end SF, der er positive over for det, for hvis det ikke er tilfældet, må vi i hvert fald endnu en gang konstatere den skærende modsætning mellem det, man går ind for, når det gælder andre, der kommer i klemme i systemet, og den ret, man vil tildele asylansøgeren.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

I stedet for at harcelere over alle de ordførere, som efter hr. Søren Søndergaards opfattelse ikke har forstået en dyt af det hele, kunne det være, hr. Søren Søndergaard skulle læse sit forslag og bemærkningerne en gang til og måske i formuleringerne finde årsagen til, at der åbenbart er opstået misforståelser om sagens rette sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen det var sådan set også det, jeg gjorde, for som jeg sagde, konstaterede jeg til min gru, at man har to forskellige perspektiver her. Men det må vi jo bare konstatere.

Når vi snakker om, at der skal sikres den mulighed, har man to forskellige perspektiver.

Nogle har det perspektiv, der hedder Flygtningenævnets mulighed, og den ligger, som jeg sagde i min tale, i forretningsordenen. Noget andet er den mulighed, som eksisterer for asylansøgeren, og det er klart, at den uklarhed skal selvfølgelig præciseres. Men det, der så bliver interessant, er, hvad det betyder for de forskellige partiers stillingtagen, og det har fru Elisabeth Arnold jo redegjort for nu. Men når vi nu får den misforståelse rettet, betyder det så, at Det Radikale Venstre støtter forslaget? Det ville da være rart at høre.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 127:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et uafhængigt landevurderingsorgan i asylsager.

Af Søren Søndergaard (EL) og Frank Aaen (EL). (Fremsat 27/2 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Forslagsstillerne bag beslutningsforslag nr. B 127 opfordrer til, at der oprettes et uafhængigt landevurderingsorgan, som skal have til formål løbende at indsamle informationer og viden om forholdene i flygtningeproducerende lande og stille denne viden til rådighed for alle parter i asylsystemet. Det fremgår af forslaget, at forslagsstillerne hermed ønsker at sikre, at der til-